

Obecní noviny

MALÉ STRANY A HRADČAN

zdarma

Obecní noviny jsou vydávány Sdružením občanů a přátel Malé Strany a Hradčan. Sledují cíle programového prohlášení tohoto občanského sdružení, aniž by reprezentovaly stanoviska jakékoli politické strany. V zájmu občanů jsou distribuovány poslancům parlamentu, prezidentské kanceláři a městskému zastupitelstvu.

4 - 5 / 2000
září - prosinec

Ukolébavka vánoční

Jan Neruda

(Zpěvy páteční)

Spi, Jezulátko, spi!
Zas chudých lidí chudé dítě
jen do jesliček uloží tě -
ach tolikrát už lidstvu dáno
a Jidášů zas zaprodáno,
Spi, Jezulátko, spi!

Spi, Jezulátko, spi!
Spi sladce na tom seně holém,
my dech tajíme všichni kolem,
vždyť tobě, věčné pravdy synku,
je také třeba odpočinku,
Spi, Jezulátko, spi!

Spi, Jezulátko, spi!
A nabeť v spánku nové síly,
máš konat ještě mnohou milí:
té cesty lidstva ku spasení,
té ještě dlouho konec není -
spi, Jezulátko, spi!

Spi, Jezulátko, spi!
Za tvé o bratřích naučení
svět vezme tě zas do mučení,
a než se lidstva pouta zdrtí,
je třeba ještě velkých smrtí -
spi, Jezulátko, spi!

Čas na splašeném oři letí, opět je tu chvíle bilancování a odpouštění, čas voňavých nadějí.

Končí rok, století i tisíciletí, máme před sebou veliký nepopsaný list. Moc bych si přála, aby byly všechny stránky laskavé, přátelské a přející. Isem však příliš dospěla na to, abych věřila, že bude lidem lépe, budou-li k sobě navzájem ohleduplní. Zášti, zloby, neupřímnosti, lži a zákeřnosti je v nás tolik, až mám někdy strach, že na tyto nectnosti lidstvo zahyne.

Toto číslo Obecních novin vyšlo za finančního přispění společnosti Interpharma Praha a.s. a Městské části Praha 1

Přeji vám, milí čtenáři, abyste svátky vánoční prožili v klidu a pokoji. Abyste byli zdraví, a abyste měli srdce plná dobroty a lásky. Snad se dočkáme naplnění věty pana prezidenta, že láska zvítězí nad lží a nenávisť. Zatím je porážena a utlačovaná.

S dvacátým stoletím je amen a já si dovoluji rozloučit se s vámi slovy milovaného Karla Čapka z jeho Knihy apokryfů (Pilátovo krédo):

“Já věřím, věřím, horoucně věřím, že je pravda a že ji člověk poznává. Bylo by bláznivé myslet si, že je pravda jen k tomu, aby ji člověk nepoznal. Poznává ji, ano; ale kdo? Já nebo ty, nebo snad každý? Já věřím, že každý má na ní podíl; i ten, kdo říká ano, i ten, kdo říká ne. Kdyby se ti dva spojili a rozuměli si, vznikla by tím celá pravda. Ano a ne se nedá ovšem spojit, ale lidé se vždycky mohou spojit; je více pravdy v lidech nežli ve slovech. Mám více smyslu pro lidi nežli pro jejich pravdy; ale i v tom je víra, Josefe

Arimatejský, i k tomu je třeba udržovat se v nadšení a vytržení. Já věřím. Naprosto nepochybně věřím. Ale co je pravda?”

I. Piskačová

foto: Stanislav Tůma

Z obsahu:

- Soutěž: Kde to je ...
- Kostel U Kajetánů
- K privatizaci obecních bytů
- Strážníci občanům Malé Strany a Hradčan
- Zprávy z Hradčan

MONIKA ŠEVČIKOVÁ/OBRAZY
MICHAL ŠARŠE/PLASTIKA

OBECNÍ
GALERIE
BESEDA

15. 1. až 18. 2. 2001
út - ne 13 - 18 hod.

Ad ON 3/2000: Vyhodíme ji z kola ven?

 Pane R. Tomeši, jako člena předsednictva "Sdružení", vzniklého převážně z líhne bývalých svazáckých, StB, komunistických a jiných zaprodaných přeborníků, Vás musím upozornit, že ani jeho snahy zviditelnit se a vetřít do komunální politiky svého času obcházením s petičními archy na zřízení samostatné obce malostransko-hradčanské, dále okázalou podporou hnutí "Děkujeme, odejděte" či štvavými výpady vůči "novopečeným" majitelům nemovitostí v regionu, Vás osobně nijak neopravňují k akcím, které dávají podnět k posouzení, zda nedošlo k naplnění skutkové podstaty trestného činu krivého obvinění, pomluvy či šíření poplašné zprávy! Vaše a p. Čepkové agitace proti praktické lékařce MUDr. Chromé sice odpovídá vžitým agitkám "uličky" v minulosti, je však v současné době na hranici zákona, ke které postižená zaujme, za podpory svědků, zajisté vlastní stanovisko! Zároveň podotý-

kám, že jako občan, žijící již 60 let v jednom domě na Malé Straně (tedy skutečný Malostranák) kategoricky odmítám, aby mými mluvcími, jak stále zdůrazňujete, byli novodobí malostranští zlatokopové, soustředění ve "Sdružení" a zcela souhlasím s míněním už, naštěstí, valné většiny občanů M. Strany (soudě podle ubývající Vaší členské základny), kteří jsou přesvědčeni o zbytečnosti Vaší práce, která je všemi prostředky směřována výhradně k prosazování osobních (podnikatelských i bytových) zájmů většiny představenstva i některých řadových členů sdružení, dále pak manipulaci s nezvykle vysokými finančními prostředky bez kontroly občanů, avšak z jejich kapes, a s obratně vynucenými granty všeho druhu od státní správy. Považujte, prosím, tento dopis za můj osobní, avšak nemám výhrady k jeho zveřejnění.

Ing. František Kubát,
Thunovská 21/195, Praha

Není nad to, když má jeden jasno aneb speciálně pro Ing. Františka Kubáta

Abyste měl, pane Ing. Františku Kubáte, dokonale jasno, musím Vás upozornit, že jste se, jistě u vědomí Vaší absolutní převahy, rozohnil na zcela chybné adrese. Moje jméno je Irena Piskačová a spoluautorem článku, který Vás donutil psát tak ošklivá slova, byl pan Jaroslav Chuchlík. Tedy žádná p. Čepková, žádný Ing. R. Tomeš.

V "uličce" jsem nepracovala, tudíž nemám informace, které dáváte jako vzor mého chování. Pokud mi chcete mít za zlé, že jsem bránila osamělou starou dámu, že je opět doma a těší se výbornému fyzickému a duševnímu zdraví, vítala bych, kdybyste svůj žal nad touto skutečností nehalil do slov, která džentlmena nešlechtí, ale řekl bez příkras, proč byste paní K. raději viděl v Bohnicích.

Obdivuji Vaši jistotu, s jakou tvrdíte, že jsem byla estébák, či jiný zaprodanec, stejně jako Vaše konstatování, že jste obeznámen s mojí finanční a bytovou situací. Musíte to

vědět zcela určitě, protože se vůbec neznáme. Bylo by od Vás velmi laskavé, kdybyste mi ozřejmil, jaký osobní zájem jsem hájila pod pláštíkem Sdružení.

Jediné, co mne ve Vašem dopise opravdu rozradostnilo, je rozhořčení nad manipulacemi členů představenstva Sdružení s nezvykle vysokými finančními prostředky a to bez kontroly občanů. Pane inženýre, z Vašeho dopisu je patrné, že zlostí nevidíte, ale pokuste se následující řádky rozluštit. Každý člen Sdružení si může provést kontrolu, jak nakládáme s jeho členským příspěvkem tím, že alespoň jednou do roka dostane poštou výtisk *Obecních novin*. Výroba jednoho čísla (tím míním sazbu a tisk) včetně distribuce členům Sdružení obnáší zhruba 28.000,- Kč; členské příspěvky se pohybují kolem 30.000,- Kč ročně. Nevěřil byste, jak se za ty dva tisíce, které zbudou, představenstvo Sdružení neuvěřitelně rozšoupne. Sponzoři, díky jejichž příspěvkům

můžeme vydávat více jak jedno číslo *Obecních novin* ročně, jsou o nakládání s jejich penězi dokonale informováni. Pokud byste sponzorem byl Vy, pak i Vám by se takové informace dostalo.

Jeví-li se Vám a všem, které máte na mysli ve svém dopise, naše práce zbytečná, není nic jednoduššího, než se k nám nehlásit. Znechucuje-li Vás naše občasná snaha bránit vylidňování Malé Strany, pak to s Vaším lokálním patriotismem nebude tak akutní; ostatně máte tento fakt z první ruky; nemýlím-li se, pak ve Vašem domě už nezůstal z nájemníků také téměř nikdo. Nerada pauzalizuji, ale holá pravda je taková, že jsou na Malé Straně domy, jejichž obyvatel je museli opustit a bytová funkce takových domů zanikla.

Teprve po přečtení Vašeho dopisu jsem si uvědomila, jaké mám neuvěřitelné štěstí, že jsem nebydlela v Thunovské 21. Tam muselo a musí být občas dost veselo. Dosáhl-li jste v něm toho, aby nájemníci chodili v pozoru, je to jen jejich a Vaše věc, ale se mnou, obávám se, takového výsledku nedosáhnete. Docela si dokáži představit, že by se Vám zamlouvala instituce, kterou byste na mne poslal, v této chvíli Vám však nezbyvá, než psát ošklivá slova plná zloby.

Dovolím si tvrdit, že jsem průměrně soudná osoba, z čehož plyne, že nevidím smyslu v tom, abych se dožadovala nápravy ve věci mé cti, kterou jste způsobem ne příliš civilizovaným napadl. Zda ostatní členové představenstva budou stejně shovívaví, to mi není známo.

Nevím, s jakou představou jste svůj dopis formuloval, ale pokud byste chtěl kdykoli v budoucnu tepat nešvary panující podle Vašeho soudu ve Sdružení, pak byste měl být konkrétní. V této chvíli mohu k Vašemu v pravdě odpudivému textu říci jen, že je mi Vás líto. Žít s takovou zlobou musí být velmi vysilující. Jsem skálopevně přesvědčená, že každý zlý čin svého autora jednou potká.

Irena Piskačová

Kde to je ...

Do čtenářské soutěže z ON 3/2000 nedošla do redakce žádná odpověď. *Mřížka* je na domě *Vlašská 30*. Částku 450,- Kč převádíme do dalšího soutěžního kola.

Jaroslav Chuchlík, který ceny do soutěže sponzoruje, připravil pro naši soutěž další fotografii. Na kterém domě je *vrátka*, která jsou na dnešní soutěžní fotografii?

redakce

foto: Jaroslav Chuchlík

Kde to je ...

ON 4-5/2000

14. 1. 2001

Foto pochází z ulice

orientační číslo domu (objektu)

Příjmení, jméno, adresa

Soutěžní kupon nalepte na korespondenční lístek a zašlete na adresu redakce, případně doručte osobně.

Ad ON 3/2000: Vyhodíme ji z kola ven?

Dopis zasláný Sdružením dne 7. 7. 2000 Ing. Renatě Kašparové z ObÚ Praha 1

 Vážená paní inženýrko, Sdružení občanů a přátel Malé Strany a Hradčan s Vámi, prostřednictvím Ireny Piskačové, bylo v častém kontaktu při řešení pro nás precedentního případu paní K. Thunovská 16, Praha 1. V současnosti je situace dílčím způsobem vyřešena - paní K. se vrátila domů. Jsme však přesvědčeni, že prožitek násilí, jenž starou paní bezpochyby velmi citelně zasáhl, nemusí být posledním.

Obracím se z pověření představenstva Sdružení na Vás se žádostí, abyste prošetřila přístup ošetřujícího lékaře paní K. Domníváme se, že násilná deportace svobodného člověka do psychiatrické léčebny není ani po stránce etické, ani právní v pořádku. Podle

našich zjištění nehrozilo 9. 6. 2000 kolem 9. hodiny ranní žádné akutní nebezpečí, které by vysvětlovalo postup lékaře vůči pacientovi. Nejen Sdružení, ale většina obeznámené malostranské veřejnosti, by se ráda dozvěděla, kolik pravdy je na zprávě, že existuje žádost o zbavení paní K. svéprávnosti. Nikdo z těch, kteří mají k paní K. blízko, nám nepotvrdil, že by tato velmi těžce handicapovaná stará paní byla komukoliv nebezpečná. Podle sdělení sousedů je soběstačná, čistotná a především suverénní osoba. Právě útok na její svobodnou vůli rozhořčil všechny, kteří se o zásahu dozvěděli. Děkuji Vám za laskavost.

Ing. Rostislav Tomeš,
předseda SOPMSH

Odpověď Ing. Kašparové (po naší urgenci) má datum 7. 9. 2000

 Váš dotaz jsme okamžitě po obdržení Vašeho podání postoupili k vyjádření oblastní pobožce České lékařské komory. Podle stanoviska ČLK ze dne 6. 9. 2000 se revizní komise nebude touto stížností zabývat, protože stěžovatel není dotčenou osobou.

Ze zjištění oddělení zdravotnictví uvádíme: Při opakovaných návštěvách sociální pracovnice v bytě paní K. bylo zjištěno, že paní K. si počíná tak, že ohrožuje sebe i své okolí případným založením požáru.

Z tohoto důvodu byla informována ošetřující lékařka, která požádala o posouzení zdravotního stavu paní K. lékařku s příslušnou odborností. Ta, po vyšetření paní K., a po zjištění všech skutečností, doporučila její hospitalizaci.

Při převážení paní K. do nemocnice nedošlo k žádnému násilí. Paní K. se svou hospitalizací vyjádřila písemně souhlas. V případě,

 E-mailová zpráva pana ing. Františka Kubáta byla zaslána jednak na adresu Rostislava Tomeše a také na adresu Sdružení. V závěru se praví, že autor nemá nic proti jejímu zveřejnění. Protože je v tomto čísle zveřejněna, připojuji své krátké vyjádření.

Byl jsem členem přípravného výboru Sdružení a členem několika jeho prvních představenstev. Hromadné pasování zakladatelů Sdružení na *estébáky, svazáky a zprodance, kteří manipulují s nezvykle vysokými finančními částkami bez kontroly občanů a obratně si vynucují granty všeho druhu* atd., by bylo humorným folklórem, kdyby nešlo o nesmysly tak bytostně zlé. Protože nejsem ani bývalý komunista, ani estébák, ani podnikatelsky netyji z finančních prostředků Sdružení, ani si nemyslím, že jsem po dlouhá léta spolupracoval se za-

že by nesouhlasila, pak by o její nedobrovolné hospitalizaci rozhodl příslušný soud.

Z uvedených skutečností vyplývá, že jednání obou lékařek i sociální pracovnice bylo plně v souladu s ustanovení, §23 a §24 zákona 20/1966 Sb. O péči o zdraví lidu v platném znění, nedošlo ani k porušení etických norem.

Informace o případném jednání o úpravě způsobilosti k právním úkonům jmenované vám nemůžeme s ohledem na zákon 101/2000 Sb. Ochrana osobních údajů, sdělit.

Vaše podání proto považujeme za neodůvodněné.

Uvítali bychom, kdybyste s naším stanoviskem seznámili i ostatní zainteresované osoby.

Ing. Renata Kašparová, vedoucí odb. sociálních věcí a zdravotnictví

prodanci (a samozvanci?), nezbývá mi než pomyslet si něco o duševních zvrzcích a ponechat na úvaze čtenářů, aby si učinili úsudek o vnitřním světě pisatelově.

Jaroslav Chuchlík

Nesušte prádlo na akumuláčkách, mohli byste být deportováni na psychiatrii aneb Vyhodíme ji z kola ven, díl druhý

Nemám slova, kterými bych vyjádřila své zděšení nad tím, jak beztestně lze nakládat s bezbranným člověkem! Nepochybuji o tom, že mohla paní K. sociální pracovníci v rámci jiných podpisových akcí podepsat i svůj souhlas s hospitalizací. Netuší to, stejně jako netušila, že podepsala žádost o přijetí do domova důchodců. Když jsem ji s tímto faktem seznámila, byla krajně rozhorlena.

Kdyby skutečně bylo vše tak, jak tomu chce Ing. Kašparová věřit, pak mi uniká, proč musel být povolán zámečnick, aby "vypáčil" dveře, a proč bezmocná paní K. tak zoufale volala o pomoc, když byla v županu a bačkorách se "svým souhlasem" přenášena do sanitky. K dokreslení "harmonického rána plného citu a laskavého pochopení" dodávám, že pes paní K. byl převezzen do útulku jako nalezený. Jeho "úřední" pozice byla změněna až po zásahu člena představenstva Sdružení, který při jeho odebrání musel za paní K. zaplatit 1.340,- Kč. Následně pak tuto částku sociální odbor paní K. refundoval.

Formulace: "*Při opakovaných návštěvách sociální pracovnice v bytě paní K. bylo zjištěno, že paní K. si počíná tak, že ohrožuje sebe i své okolí případným založením požáru,*" je absurdní, a kdyby se netýkala tak smutného případu, bylo by lze ji nazvat směšnou. Každopádně jako argument podporující útok na svobodu člověka nemůže obstát (já bych mohla **případně** střílet po spoluobčanech z tarasnice). Ing. Kašparová je s takovým vysvětlením svolná, což by mohla být její věc v případě, že by ji řešila v rámci své rodiny. Jako odpovědná vedoucí by svolná být neměla. Pokud Ing. Kašparová považuje akt násilí na osmdesátileté staré paní za zcela standardní postup, pak bych si vroucně přála, aby se takto pozeňnaného věku dožila a potkal ji obdobný osud.

Pro mne případ paní K. tímto neuvěřitelným dopisem bez špetky soucitu, či sebereflexe neskončil. Je-li toto vžitá praxe, není nikde psáno, že se nemůže v jiném domě, v jiné ulici a s jiným osamělým starým člověkem opakovat. Postup vůči paní K. považuji za naprosto asociální a děkuji Bohu, že mně, na rozdíl od jiných, ještě zcela neotupil mysl a nevysušil duši.

-ips-

CUKRÁRNA**KAVÁRNA**

**ZÁKUSKY, DORTY
CHLEBÍČKY****MOŽNO I NA
OBJEDNÁVKU**

Otevřeno každý den od 9 do 20 hod.
Újezd 17, Praha 1 tel.: 53 48 87

Arogance moci, pokračování n-té

Nostický palác se již po několik let restauruje, patrně miliardovým nákladem. Jde bezesporu o kulturní památku prvního řádu, takže by nemělo být o čem mluvit. Jenže, když se Pražák octne mimo Prahu před nějakou hroučící se kulturní památkou a slyší od místních, že na její opravu nejsou peníze, tak pražského člověka nutně hanba fackuje.

Nebylo možné v 1. etapě rekonstrukce paláce opravit pouze střechu, případně jiné nejnnutnější opravy, jen aby se zastavilo další chátrání objektu, a další úpravy paláce realizovat až proporcionálně s nutnými opravami jiných památkových objektů ve státě? Třeba to v dané souvislosti bude tím, že z hlediska památkové péče, a tím i stanovení priorit, pokud jde o obnovu objektů, podléhá předmětný palác památkářům z pražského Magistrátu a nikoli Ministerstvu kultury? Že jsou vlastně dva měšce, ze kterých se čerpá?

V Nostickém paláci směrem z Pelcovy ulice vznikají z bývalé uhelné kotelny (patrně) podzemní garáže s 1 vjezdem a 1 výjezdem. Oba však budou 50 - 60 cm pod původní úroveň dlažby ulice. Proto byla kratičká ulice vypádována z obou konců směrem do středu o 30 cm. A celá, včetně chodníku, nově předlážděna, ještě k tomu v geodeticky nejnižším místě s dalším spádem směrem k hmotě paláce.

Vjezd a výjezd z garáže jsou stejně velké, uprostřed ulice. Uzounký chodník je jeden, v patě paláce žádný není a nebyl.

Oba objekty v Pelcově ulici naproti paláci nemají žádný domovní vchod. Je to

Nosticova 7/467 a Nebovidská 6/460 - restaurace "U modré kachničky", ta dodavatelský vchod z Pelcovy ulice má. Vozovka Pelcovy ulice je po dokončení úprav široká 5,20 m.

V ulici samé parkuje mj. majitel "Modré kachničky", jeho hosté a dodavatelé. Ulice je jednosměrná ve směru od Nebovidské, zákaz parkování v ní vyhlášen není. Jistě, vrchnost může v Pelcově ulici pro rezidenty a jejich dodavatele vyhlásit zákaz stání/zastavení - byl by to jen další případ z mnoha. Přivezli mně firma novou ledničku, tak před domem, ve kterém bydlím, nesmí také ani zastavit.

Vjede-li za současných podmínek do inkriminované ulice osobní auto (nikoli terénní) s normálním rejdem, bude mít za suchého počasí co dělat, aby se na dvojmí spádu v nejhlubším místě vozovky bez úhony strefilo do vjezdu, který je široký 2,50 m a vysoký 2 m (bez ostění - jen hrubé, čerstvé zdivo). Přibude-li v obou otvorech ostění, tak tam terénní vůz typu land-rover neprojde.

Majitelé obou protilehlých objektů naproti paláci by byli hloupí, kdyby na původci úprav a investorovi, Ministerstvu kultury a tím pádem státu, tedy nás všech, nepožadovali úhradu nákladů za provedené ošetření obnaženého zdiva, také z naší kapsy.

Je arci humorné a i příznačné, že dělníci, kteří to zvěrstvo v Pelcově ulici realizovali, byli mimopražští, ale znali a suverénně používali přezdívku ministra kultury.

Proč musel být přístup do garáží Nostického paláce z Pelcovy ulice? Proč nemohl být ze zadního nádvoří paláce? Podle mého provedená úprava ulice nebude uspokojivě fungovat a bude se to nakonec předělávat.

Jenže to jsou peníze nás, daňových poplatníků, jako svého času při záboru desítek malostranských domů pro (údajnou) potřebu Parlamentu; jako při realizaci zvukové izolace zatáčky tramvajových kolejí na Malostranském náměstí směrem do Letenské ulice. To aby poslance nerušil pískot vznikající z podélného vlnění v kolejích při projíždění tramvají okolo Parlamentu. Připomíná to pověstné "Husákově ticho" před listopadem '89.

Podle mého se ke všem zmíněným věcem musela vyjadřovat jak obecní správa, tak volení zástupci MČ 1. Ať už stanovisko státní správy bylo jakékoliv. Bylo by fajn, kdyby se na stránkách Obecních novin k dalším uvedeným bodům vyjádřil jak někdo z obecní správy, tak některý z námi volených poslanců:

1. Jak to bylo se zábořem obytných domů tehdy (pokud vím, tak byl tehdy ve věci interpelován otevřeným dopisem *Sdružení* tehdejší předseda parlamentu, nepamatují se ale, že by byl reagoval)
2. Protihluková izolace tramvajového kolejiště na Malostranském náměstí
3. Postup rekonstrukčních prací na Nostickém paláci vůbec
4. Garáže Nosticova paláce s přístupem z Pelcovy ulice.

Alexander Mach

Jak si představenstvo Sdružení peníze členstva rozděljuje

Již od loňských Vánoc chodím s ledem na duši pro chimérickou představu nezasevěcence. Mohla bych po tolika měsících mávnout rukou, ale led studí a studí. Nehledě na to, že nezasevěcence jistě není osamocení. Právě proto hlasuji pro praní "špinavého" prádla pěkně v neckách na dvorku, ať partaje vidí.

Názor některých lidí na peníze, jimiž disponuje a především s nimiž nakládá Sdružení, je tou chimérou, která mne zebe. Neznámo jak se zažila představa, že být členem představenstva Sdružení občanů a přátel Malé Strany a Hradčan, je skrz naskrz lukrativní aktivita. Výnosnou je potud, pokud za takovou někdo pokládá strkanice ve jménu občana. Představuje-li si však někdo, že si každý kvartál mezi sebe členové představenstva rozdělí pytel peněz, pak by mohl od minuty konkurovat Erbenovi či Němcové.

Příspěvky všech věrných členů Sdružení dostačují na vydání jednoho čísla Obecních novin a jeden měsíční účet za telefon a fax

kanceláře. Peníze potřebné pro celoroční provoz Sdružení, na další čísla novin, na pořádání bálů, přátelských setkání, besídek, valných hromad apod. musejí členové představenstva "vydyndat" od přelaskavých sponzorů.

Jedinou placenou osobou ve Sdružení jsem já - tajemnice - a to pouze za předpokladu, že si na svou "výplatu" najdu sponzora. Zdá-li se taková metoda financování někomu výnosná, pak s ním není něco v pořádku.

Před prací, kterou pro dobré jméno Sdružení vynakládají členky Sdružení, které mají na starosti Obecní galerii Beseda, je třeba trvale smekat klobouk. Jak z předcházejícího textu jasně plyne, provoz OGB je naprosto závislý na tom, jak jsou úspěšné dohody se sponzory, či zda bude přijat grant (žádost o něj však nejprve musí být zpracována a to velice precizně, aby měla šanci na úspěch). Kolik práce s sebou nese příprava každé výstavy, to dokáže ocenit jistě ten, kdo sám takovou činnost provozuje. Nervy nadranc, žaludek na

vodě a hlava jako škopek - tak lze v kostce popsat pořadatelky výstav krátce před každou jednou vernisáží.

Protože jsem předdeslala, že je třeba mluvit narovinu, pak tedy pod tímto praporem pravím, že kdyby nebylo neúnavného úsilí členů představenstva, Sdružení by z finančních důvodů již několik let neexistovalo.

Velmi bych si přála, aby obecně mezi členy Sdružení panovala důvěra. Hledat na každé PROČ nějaké škaredé PROTOŽE, je sice jednoduché, ale veskrze destruktivní. Určitě žádný z členů představenstva nechce být za hlavou zvonů nesen na ramenou davem, ale jistě si přeje, aby jeho aktivita na roli Sdružení nebyla zpochybována spekulacemi.

Rozhodně má každý člen Sdružení právo dané mu stanovami, být informován o finančních záležitostech Sdružení. Nemám naprosto v úmyslu toto právo zpochybovat, jen mi tak tane na mysli, jak by asi takový ekonomický

pokračování na str. 5

O čem bychom měli vědět ...

Na další osud kostela U Kajetánů jsme se zeptali kancléře Arcibiskupství Pražského Mgr. Vladimíra Koronthályho

Bude Arcibiskupství při prodeji kostela v Nerudově ulici prodávat i všechny další stavby na pozemku, které ke kostelu patří? Podle našich informací ke kostelu patří také bývalá kolej a divadlo. O jakém využití těchto staveb uvažuje budoucí kupce? Malostránci se totiž bojí dalšího velkého hotelu v této dopravně tolik zkoušené lokalitě.

Informace Obecních novin jsou chybné. Arcibiskupství nebude prodávat další stavby, které jsou na pozemku vedle kostela, protože není jejich vlastníkem. Proto také nemůže ovlivňovat jejich současné nebo příští využití.

Rovněž informace o prodeji kostela Panny Marie ustavičné pomoci (zvaného U Kajetánů) jsou nepřesné. Kostel je ve velmi špatném stavu (voda stékající ze svahu kostel silně podmáčela a je ohrožena jeho statika), což je důsledek nejen čtyřicetiletého zanedbávání kulturního dědictví ze strany státu za časů komunismu, ale i dosud nevyřešených majetkoprávních vztahů mezi církví a státem za posledních deset let. Vzhledem k tomu, že dotace státu jsou nedostatečné na vyrovnávání tohoto vnitřního dluhu, je nutné je směřovat přednostně tam, kde se jedná o fungující a v pastoračním systému církve potřebný kostel. To není ten-

to případ. Samotný kostel není v současnosti nutné držet pro pastorační účely. Demografické změny posledních desetiletí vedly k přesunu pastoračních potřeb z vytloučených center měst do rozsáhlých sídlištních oblastí (to není jen problém Prahy, ale řady evropských velkoměst), v nichž je nutné financovat výstavbu a provoz objektů, které mají sloužit k pastorači.

Za takové situace jsme postaveni před otázkou, jak nastalou situaci řešit. Pokud bychom byli ekonomickým tlakem situace nuceni upustit od bohoslužebného využívání kostela a přenechat jej necírkevním účelům, pak jsme vázáni řadou církevních i státních předpisů. Ze zákona o památkové péči plynou různá omezení v nakládání s nemovitým majetkem, který je současně kulturní památkou. Jedním z nich je povinnost nabídnout takový majetek státu před jeho případným úplatným převodem na jiného vlast-

níka. Tato povinnost se vztahuje i na kostel U Kajetánů; pokud by nedošlo k nabídce státu, případná smlouva o úplatném převodu by byla od počátku neplatná ze zákona. I v případě bezúplatného převodu nebo pronájmu, u kterých zákon neukládá povinnost nabídnout objekt nejprve státu, jsme vázáni kanonickým právem, že nové užití kostela musí odpovídat jeho dosavadní kulturní hodnotě a posvátnosti místa, např. si lze představit, že by byl využíván jako koncertní síň, či galerie.

Účelem dosavadního postupu bylo získat informace, zda je možno objekt i nadále udržovat, anebo zda je nutno uvažovat o jeho jiném způsobu využití. Vzhledem k přísným zákonným podmínkám je nutno také získat seriózní informace o možných zájemcích včetně jejich představ o způsobu jeho dalšího využití. Seznam potenciálních zájemců bude nakonec předložen panu kardinálovi, který ve věci rozhodne. Pokud by rozhodnutí pana kardinála směřovalo ke změně vlastnictví kostela, je tento postup podmíněn dle kanonického práva projednáním v dalších dvou poradních grémiích arcibiskupa pražského. -rt-

Osud Diezenhofferova domečku ...

pokračování ze str. 4

rozbor vyhlížel, kdyby se v něm hovořilo jen o nakládání s členskými příspěvky. Tuto veskrze rouhačskou větu jsem musela napsat, aby ti, kteří přes všechnu šed reality pochybují o naší solidnosti, si představili sebe na našich místech.

Téměř denně mne rozličná lidská souzení utvrzují v přesvědčení, že existence občanských sdružení je nezbytná. Téměř denně si uvědomuji, jak velice složité je z důvodů výlučně finančních udržet naše Sdružení při životě. Myslím si, že mnoha lidem by se lehčeji dýchalo, kdybychom zanikli, a právě proto udělám vše, co mé skromné síly dovolují, aby se tak nestalo. Lidská zášť a zloba sice zebe, ale neměla by být důvodem k malodušnosti.

Bude-li mít kdokoli opět nutkání na nás plivnout, nechtě nejprve okusí z našeho krajíce. A nebo ještě jinak - jak pravila ona postarší dáma, když se jí v křižovatce nechtěl rozjet automobil a za ní stojící nedočkavý řidič zuřivě troubil: "Mladý muži, pojdte se pokusit mé auto nastartovat a já za vás zatím budu troubit!" -ips-

Na osud Diezenhofferova domečku, který je ve Všehrdově 15, jsem se zeptali zástupce starosty MČ Praha 1 Ing. Karla Louckého.

Co s domem vlastně je, že stále chátrá? Kdo je vlastník, kdo se o dům dnes stará? Co může radnice udělat, aby nespadol úplně?

Vlastníkem domu Všehrdova 437/15, Malá Strana, je Barocco Immobiliare Praga, s.r.o., se sídlem v Praze 1, Mostecká 16. V územním a stavebním řízení jej zastupuje Faber Project s.r.o., Břetislavova 12, ředitel Ing. arch. Zbyněk Pšenička.

V současné době běží územní řízení; územní rozhodnutí ještě nebylo vydáno. Poslední dokument, na který jsem narazil, je odpověď Ing. arch. Pšeničky na výzvu SSD k okamžitému provedení zajištění domu, kde Ing. Pšenička sděluje, že zabezpečení domu z hlediska bezpečnosti chodců bude provedeno ochrannou sítí přes římsu a střechem domu. Proti vnikání nepovo-

laných osob bude instalována uzamykatelná mříž. Podle termínů uvedených v dopise by touto dobou měla být uvedena opatření již hotova. -rt-

Malý barokní skvost ve Všehrdově 15. Provizorní dřevěná vrata se zámkem, v patře vytloučená okna. Foto: Michal Bílý

O čem bychom měli vědět ...

Valdštejnská zahrada

Obnova Valdštejnské zahrady, o které jsme psali v ON 2/2000 pokračovala. Od července již probíhá první etapa obnovy, má skončit v prosinci 2000. Nyní se pracuje ve východní části zahrady. Rybník je vypuštěný, v pásu po jeho obvodu je *zvyšováno dno*, protože hloubka kolem 2,5 m byla z bezpečnostního hlediska nevyhovující a znamenalo by to budovat problematické, dostatečně funkční zábradlí. Snížení terénu kolem rybníka, a tím vystoupivší kamenná obruba, nabídnou možnost k posezení. Nevyhovující stav vody (růst řas) bude řešen biologickým filtračním systémem, který z vody odstraňuje i rozpustné látky. Nutná byla výměna skleníku přiléhajícího ke zdi do Valdštejnské ulice. V roce 1996, ještě za Ministerstvem kultury, byl skleník rekonstruován nákladem 5 mil. Kč. Přiléhající zeď ovšem vlhla, objekt z umělé hmoty byl naddimenzován. Dnes je výsledek tohoto nepovedeného projektu srovnán se zemí. Nový skleník bude mít vyšší technickou i estetickou úroveň, s potřebným zázemím pro zahradníky. Jeho krajní zděné části budou ozeleněny popínavou vegetací. Náklady první etapy budou 22 mil. Kč.

Druhá etapa obnovy zahrady začne na přelomu roku a bude pokračovat celý příští rok. Bude se týkat inženýrských sítí, včetně elektrického rozvodu a nového osvětlení. Toto je sporná otázka projektu, kvůli které se málem rozpadl Sbor expertů, poradní orgán předsedkyně Senátu. Část expertů totiž doporučovala umístit nové inženýrské sítě do tras stávajících cest a nerozrývat celou zahradu. Svě doporučení neprosadili, inženýrské sítě povedou pod trávníky. Při obnově bude nutné zpevnit podloží cest, které se dosud upravovaly vždy jen dalšími navážkami materiálu a těžko odolávaly silnému náporu návštěvníků. Díky navážkám je dnes terén převýšený a dešťová voda stéká ke stěbám. Nový povrch, *minerální beton*, tedy zpevněný kamenitý povrch z kameniny cihlové barvy provázaný prachovým pojivem, se podle projektantů nebude vymílat. Vzhledem k výkopovým pracím, které naruší kořenové systémy, a současně nevalnému stavu vegetačních prvků, budou tyto nahrazovány novým, kvalitně předpěstovaným vzrostlým materiálem. Habrové stěny budou vyšší než stávající, uvažuje se s výsadbou kolem padesáti vzrostlých

stromů, současné kaštany jsou poničené klíněnkou. Trávníky z odolnější směsi dostanou kovové zapuštěné lemy. Dalším z cílů obnovy zahrady je vyvážit jednotlivé části, například prostor před krápníkovou jeskyní a voliérou je dnes nehostinný, zvýraznit dílčí akcenty - kašny, sochy - a podpořit kompoziční čitelnost prostoru. Součástí úprav v zahradě bude též bezbariérové WC, pítko, bude opravena voliéra, uvažuje se s chovem sov. Celkové náklady na obnovu zahrady dosáhnou zřejmě 60 - 70 mil. Kč, náklady na druhou etapu vzejdou až z výběrového řízení.

Ve využití zahrady nastanou jen dílčí změny, kromě veřejnosti ji občas využije ke svým akcím i Senát, budou zde pořádány kulturní akce, koncerty. V zahradě budou umístěny kamery, volný vstup návštěvníků na trávník se nepředpokládá. Prostor pro užívání se rozšíří o plochy regulované přístupných *bosketů*, kde bude možné pořádat například komorní výstavy na trávnících k tomu účelu upravených. Dnes je boskety (vzrostlými habrovými stěny) uzavřena neúměrná část plochy a to fyzicky i pohledově.

-rt-

Na mé otázky odpovídal Michael Gregor, člen zastupitelstva MČ Praha 1

Jak v rámci svých povinností zastupitele můžete být užitečný Malé Straně a Hradčanům?

Vzhledem k tomu, že jsem předsedou finanční komise, výrazně se podílím na sestavování rozpočtu. Samozřejmě pečlivě sleduji, aby finanční prostředky ve všech oblastech byly spravedlivě rozdělovány. Nemyslím si, že by Malá Strana a Hradčany byly opomíjeny.

Jaké investice jsou plánovány na Hradčanech a Malé Straně pro příští rok?

Připravuje se generální rekonstrukce Mateřské školy v Letenské ulici. Nemalé prostředky pohltnou opravy domů, škol; probíhá tzv. "chodníkový program".

Jak daleko je "obec" se sestavováním rozpočtu pro příští rok?

Počátkem podzimu byla zahájena příprava rozpočtu pro rok 2001. Rozpočet obce je nejdůležitějším dokumentem, který ve svém důsledku rozhoduje o veškeré činnosti zastupitelstva. Příprava byla zahájena projednáváním s jednotlivými správci kapitol (např. sociální oblast, zdravotnictví, investice, školství a mnoho dalších). To znamená, že příslušní místostarostové s vedoucími odborů finančně vyjádřili potřeby, tedy objem pe-

něz, který je podle jejich názoru nezbytný pro zajištění chodu obce, či k plnění jejich úkolů.

Přesto, že jsme obcí bohatou, peněz není nikdy dostatek. V těchto předběžných jednáních se stanovují priority, protože, a je to i názor finanční komise, rozpočet musí být vyrovnaný. Osobně se domnívám, že není možné obec a její občany do budoucna zadlužovat, proto bych také po takto sestavený rozpočet nemohl hlasovat.

Pokud bych rozpočet Prahy 1 mohl připodobnit k Parlamentu ČR, pak současná jednání jsou prvním čtením rozpočtu. Druhé proběhne na výjezdě poradě v lednu; třetí, závěrečné, bude spojené s hlasováním zastupitelstva. První verze rozpočtu je občanům Hradčan a Malé Strany k dispozici v informačním středisku OÚ na Malostranském náměstí. Vše doporučuji všem, aby se s tímto dokumentem seznámili a podali případné návrhy či vyjádřili svůj názor na rozpočet. Projednávání rozpočtu v zastupitelstvu je věcí nejveřejnější a každý občan

Prahy 1 má právo, aniž by o to musel žádat zastupitelstvo, k rozpočtu vystoupit.

Co popřejete svým spoluobčanům do nového roku?

Příští rok je skutečně rok nového tisíciletí a ne mnoho generací může prohlásit, že zažilo přelom tisíciletí. Nepochybně všem přeji zdraví, rodinnou pohodu, lásku a úspěšnost v tom, co si každý z nás přeje a hlavně o co se sám poctivě zaslouží. Abychom my politici občanům lezli na nervy a otravovali je co nejméně a občané aby měli pro politiky trochu pochopení.

-ips-

Zavírání Čertovky

foto: Petr Cílek

O čem bychom měli vědět ...

K privatizaci obecních bytů

Po čase se znovu vracím k tématu, které občany Prahy 1 zajímá, a to nejen ty, kteří bydlí v obecním domě. Obvodní zastupitelstvo již v červenci 1998 rozhodlo o privatizaci většiny současných obecních bytů, tj. nabídnout jednotlivé byty v obecních domech jejich oprávněným nájemcům. Uplynuly dva roky a občané se ptají, v jakém stavu je tento záměr dnes.

Legislativa

Připravovaný prodej bytů má několik součástí, které musí být všechny vyřešeny, než se bude moci nabídnout první byt. První z nich se týká samotného rozhodování o prodeji. Zákony a další předpisy, jimiž se obecní zastupitelstvo (od letošního listopadu pod novým jménem - Zastupitelstvo městské části) musí při prodeji řídit, vyžadují minimálně dvojitý projednání v zastupitelstvu městské části: jednou při rozdělení domu na jednotky, jednou při rozhodování o prodeji každé konkrétní jednotky. Dále může uplatnit svůj názor i rada nebo zastupitelstvo hlavního města Prahy. Jak zastupitelstvo městské části Praha 1, tak zastupitelstvo hlavního města Prahy schválily podmínky a pravidla prodeje, které se mezi sebou poněkud liší. Navíc se pravidla pro fungování pražských radnic i vztah mezi městskými částmi a hl. m. Prahou poněkud změnilo od letošního listopadu, kdy byl přijat nový zákon o Praze. Jednou z věcí, proč dosud příprava privatizace nedospěla ke konkrétním nabídkám, je nutnost uvést všechna tato pravidla do souladu. Přitom partnerem k vyjednávání nejsou jen orgány města, ale i další instituce, například když jde o podmínky stanovování kupní ceny nebo o zvláštní režim památkově chráněných objektů, kterých je na území Prahy 1 podstatná část.

Příprava

Další součástí přípravy je její technická a organizační stránka. Pro tyto činnosti Městská část Praha 1 uzavřela smlouvy se třemi firmami, tzv. organizátory prodeje, vybranými na základě veřejného řízení. Jejich úkolem je provést pasportizaci bytů a připravit všechny další organizační i technické podmínky pro jejich případný prodej. Je to obtížný úkol, protože v historickém centru je prakticky každý byt jiný a za dlouhou dobu životnosti většiny domů došlo k mnoha změnám, které nejsou nikde zdokumentovány. Se zaměstnanci organizátorů prodeje se mnozí z vás již setkali přímo ve svých bytech. Tato práce se v současné době blíží ke konci, což znamená, že většina domů bude připravena k rozdělení na jednotky. Ani zde není věc jednoduchá, například tam, kde se v půdním prostoru dá

ještě před rozdělením vybudovat další byt. Dále mají organizátoři prodeje poskytovat informace a později organizovat náležitosti prodeje (přípravu a podpisy smluv, vklady do katastru a podobně).

I když to někomu možná bude znít překvapivě, já osobně považuji za nejzávažnější součást přípravy privatizace nikoli přípravu pravidel a technických podmínek, jak jsem se o nich zmínil výše, ale především připravenost občanů, z nichž řada může očekávat nabídku k odkoupení bytu již v průběhu příštího roku. Přestože se radnice Prahy 1 snaží opakovaně informovat o postupu privatizace v Listech Prahy 1, které jsou v současné době dodávány poštou všem domácnostem v Praze 1, znovu a znovu se ukazuje, že to nestačí. Pokusím se zde proto znovu shrnout to nejdůležitější:

Kupci

Byty mohou být nabídnuty k odkoupení pouze a jenom jejich současným oprávněným nájemcům, kteří mají nájemní smlouvu na dobu neurčitou a plní řádně své povinnosti z nájemní smlouvy. Žádný byt nebude nabídnut nikomu jinému, než pouze oprávněnému nájemci bytu.

Nabídku k odkoupení nebude nikdo nucen využít. V takovém případě bude dál bydlet v bytě, který zůstane i nadále ve vlastnictví obce, tedy bude to stejná situace, jako je dosud.

A konečně: Ten, kdo si byt koupí, musí počítat nejen se zaplacením kupní ceny, ale také s tím, že současně regulované nájemné je stále ještě pod úroveň dlouhodobých nákladů na bydlení. Ten, kdo si byt koupí do vlastnictví, ponese samozřejmě tyto náklady nadále plně sám.

Cena

Pro občany je již dnes jednou z nejdůležitějších otázek cena, za kterou se budou byty nabízet. Jak zastupitelstvo hl. m. Prahy, tak i zastupitelstvo městské části stanovily v obecných pravidlech, že při prodeji se bude vycházet z ceny dané znaleckým posudkem. V rámci přípravy prodeje byly nebo budou provedeny některé kroky, které by cenu bytu měly snižovat: k nim patří například záměr vybudování půdních bytů tam, kde to

je ještě možné, protože se tím sníží podíl budoucích vlastníků na společných částech domu, nebo snaha o prodej domu pouze s pozemkem pod ním, ale nikoli již s větším pozemkem, který k domu přiléhá. Podrobnější popis se vymyká rozsahu tohoto článku; je to ale práce, která se musí udělat a také tím se příprava privatizace prodlužuje. Toto prodloužení je cenou za příznivější podmínky pro budoucí zájemce o koupi a proto jej také radnice Prahy 1 akceptuje.

Až doposud jsem se zabýval tím, co radnice připravuje, případně co může ovlivnit. Rád bych připojil důležitou poznámku o tom, co ovlivnit nemůže, a přitom to v průběhu privatizace bude velmi důležité. Jsou to soukromé aktivity jednotlivých osob a podnikatelských subjektů, kteří třeba ani nejsou nájemci obecních bytů, ale vidí v privatizaci určitou podnikatelskou příležitost. Na to má samozřejmě každý právo; není také žádným tajemstvím, že prodejní cena bytu při privatizaci, i když není pro nikoho nízká, je podstatně menší, než cena, které by bylo možno dosáhnout při jeho dalším prodeji.

Pro někoho ze současných nájemců bude zprivatizovaný byt představovat jistotu, pro někoho dobře uložené peníze, a pro jiného třeba právě příležitost jak byt obratem prodat dál. Podnikatelské aktivity, které se okolo privatizace obecních bytů probouzejí, jsou přirozené. Dostávají se však na hranici etiky tam, kde se někdo snaží dávat lidem špatné informace ve snaze je přimět, aby přistoupili na jeho návrhy. Setkal jsem se již s rozšiřováním zavádějících informací, a dokonce i s informováním takového druhu, že bych je spíš nazval strašením: "Nejlíp uděláte, když si byt koupíte za každou cenu (nejlépe prostřednictvím naší firmy), jinak..." Proto bych znovu rád poprosil všechny: k soukromým nabídkám buďte zdravě nedůvěřiví, jakékoli informace si ověřujte u organizátorů prodeje, a čtěte v Listech Prahy 1 především ty informace, které podávají starosta, členové rady nebo Mgr. Šwarzová. Jestliže se Městská část Praha 1 rozhodla privatizovat svůj bytový fond, udělala to proto, aby to bylo ve prospěch jejích obyvatel, ne proto, aby jim uškodila nebo je znejistila. Je bohužel realitou dnešní doby, že tuhle jednoduchou logiku je potřeba tak často připomínat. Věřím tomu, že občané jsou schopni si opatřovat a ověřovat informace a rozhodovat se podle nich s rozvahou a podle svého.

Karel Loucký

O čem bychom měli vědět ...

Nový velitel Městské policie v Hroznovce

Okrsková služebna Městské policie hl.m. Prahy v Hroznové ulici má nového velitele. Požádala jsem jej, aby o sobě řekl pár slov.

Jmenuji se Bohumil Hendrych, jsem od 1. 11. 2000 velitelem Okrskové služebny Městské policie v Hroznové ulici. Je mi třicet osm let, jsem ženatý a mám dvě děti. U MP jsem od roku 1998; pracoval jsem jako velitel směny. K MP jsem přešel od Policie ČR, kde jsem pracoval 14 let. Poslední dva roky jako vedoucí oddělení. Mým koníčkem je, samozřejmě kromě rodiny, četba, kino a střelba.

Funkcí velitele jsem byl pověřen na zkušební dobu tři měsíců; toto zařazení bylo výsledkem výběrového řízení na uvolněné místo velitele. Během řízení jsem byl seznámen s chodem služebny, stejně jako s faktem, že na efektivnost její práce si občané Malé Strany a Hradčan stěžovali. Mým zásadním úkolem je zlepšit komunikaci s občany i Policií ČR. Stejnou důležitost vidím v zlepšení výkonu služby strážníků a to tak, že ponесou osobní odpovědnost za plnění úkolů.

Co pro Vás bylo nejtěžší při nástupu do funkce?

Budu se opakovat, ale byla to komunikace s občany. Vnímal jsem s lítostí, jak apriorně očekávali chladné a zcela úřední přijetí. Byl bych rád, kdyby považovali za naprosto samozřejmé, že se mohou a mají kontaktovat s Městskou policií v případech, které máme za povinnost řešit. Nebudou se opakovat situace, kdy bylo s občanem jednáno přes zavřenou mříž, je to nedůstojné obou stran.

Další otázku osobně vnímám jako folklórní vložku, nicméně. Jak se postavíte k věčnému problému neoprávněného parkování na Malé Straně a Hradčanech?

Na parkování dohlíží denně "botičková hlídka". Malá Strana je specifická svými úzkými uličkami, které nejsou pro takový nápor vozidel nejvhodnější. V této době se zde provoz ještě zvýšil s ohledem k opravě Čechova mostu.

Myslím si, že parkování je začarovaný kruh a nasazování botiček nedisciplinovaným řidičům je jen zlomkovým východiskem. Řešení dopravy v klidu je třeba pojednat komplexně v rámci celého města.

Vidíte východisko z každonočního rušení klidu?

Mojí snahou je, aby se občané Malé Strany a Hradčan mohli v klidu vyspat.

K tomu, abychom mohli účinně zasáhnout proti neomaleným bouřlivákům, potřebujeme bezodkladnou reakci občanů. V současné době provádíme stálé kontroly provozoven s večerním provozem. Jedná se o dlouhodobé monitorování, spolupracujeme s OÚ Praha 1. Za rušení nočního klidu jsou provozovatelům ukládány pokuty.

V obecné rovině, tedy nejen při ochraně klidného spaní občanů, velmi spoléhám na prevenci, na přítomnost pěších i jízdních hlídek na území.

Kdybyste měl známého kouzelného dědečka, co byste si jako velitel služebny MP přál?

Chtěl bych víc lidí, ale aby byli opravdu kvalitní. Aby nebyli motivováni jen penězi. Dokud se budou do řad MP hlásit lidé s vidinou lehce nabytých peněz, nenaplní se krédo, které tím: práce v Městské policii není jen zaměstnáním, je především posláním, které se musí naplňovat, aby o sobě člověk mohl říci, že je čestný.

Dále bych chtěl popřát všem občanům Malé Strany a Hradčan příjemné prožití vánočních svátků a šťastný a klidný nový rok.

Děkuji za rozhovor a držím Vám palce.

-ips-

Nejen o dopravě a Městské policii jsem si povídala s Ing. Pavlem Vlachem, zástupcem starosty MČ Praha 1

Vážení obyvatelé Hradčan a Malé Strany (doufám, že si mohou dovolit tento malý patriotismus), úvodem bych se vám chtěl v krátkosti představit. Na 15. zasedání OZ MČ P1 dne 18. 9. 2000 jsem byl zvolen na uvolněný post místostarosty po Mgr. Vladimíru Koronthálym. Z tohoto titulu mám v kompetenci dopravu, prevenci kriminality a rozvoj občanské společnosti. Vystudoval jsem ČVUT fakultu stavební. Jsem ženatý, je mi 32 let a mám jednu dceru.

A nyní k položeným otázkám.

Proč jsou uzavřené průchody Nerudova 20 – Thunovská a Prokopská – Mostecká?

Průchod Nerudova 20 – Thunovská byl uzavřen v souvislosti s opravou střechy italské ambasády a je katastrálně výsočně území Italské republiky. Přesto budeme jednat o možnosti znovuotevření tohoto průchodu, byť třeba v režimu 7.00 – 20.00 hod.

Průchod Prokopská – Mostecká bude po jednání otevřen, pravděpodobně ve stejném režimu.

Obyvatelé Hradčan i Malé Strany si často stěžují na ohňostroje a upozorňují na to, že o jejich pořádání není informována Policie ČR ani Městská policie. Je to v pořádku?

Ohňostroje jsou po dohodě s vedoucím ODŽ Mgr. Žroutem hlášeny Městské policii i Policií ČR tak, aby obě složky policie měly možnost účinně zasáhnout v případě rušení nočního klidu. PČR prověřuje možnost nasazení i jízdní policie do oblasti Petřína pro zvýšení bezpečnosti v dané lokalitě.

Je ve Vašich možnostech zasadit se o zřízení zastřešených zastávek na Malostranském náměstí?

Firma JC Decaux projednává s Pražským ústavem památkové péče možnost umístění přístřešků na tyto zastávky.

Dovolím si osobní aktivitu – mohla by být Městská policie v Hroznové ul. vybavena příkladně horskými koly, aby pochůzkáři byli mobilnější příkladně na Petříně či Hradčanech?

Městská policie požádala v rámci čerpání z fondu prevence kriminality o 5 horských kol pro oblast Malé Strany a Hradčan. Komise pro bezpečnost a prevenci kriminality tento záměr schválila. Nyní bude nutno předložit tento materiál ke schválení Radě městské části Praha 1.

Máte dost síly na to, abyste porazil na hlavu spousty aut, která na Malé Straně a Hradčanech parkují neoprávněně a místní pak cestují za volným místem jak nomádi za vodou?

Městská policie obdrží začátkem prosince od EVROPARKU 50 ks botiček a velko-prostorový vůz, čímž by se postih neoprávněně parkujících vozidel v zóně "D" měl zvýšit.

V této chvíli nemám více informací, jistě však do vydání příštího čísla Obecních novin čtenáře seznámím s výsledky plánovaných akcí, resp. mnohé poznají obyvatelé sami.

Děkuji za rozhovor a přeji Vám, abyste ustál vše, co na Vás čeká ve Vaší nové funkci.

-ips-

O čem bychom měli vědět ...

Strážníci občanům Malé Strany a Hradčan

Na otázky Obecních novin odpovídal Miroslav Stejskal, zástupce ředitele Městské policie v Praze 1

Jakou měrou se účastnili strážníci Městské policie hl. m. Prahy (MP) zásahu proti demonstrantům při zasedání MMF a Světové banky?

O strážnících MP se oficiální prohlášení příliš nezmiňovala, přesto na celé akci účast měli. Jejich úkolem bylo zejména zajištění veřejného pořádku na celém území MČ Praha 1, s důrazem na ochranu veřejně prospěšných budov, parkových objektů a zeleně. Pro strážníky nebylo jednoduché po několik dní nepřetržitě dnem i nocí hlídat příkladně Růžový sad na Petříně, který je významnou a krásnou parkovou plochou.

Strážníci zabezpečovali prakticky všechny parky a sady na území MČ Praha 1. Ke cti hlídkujících strážníků MP slouží, že na nich nedošlo k žádným škodám.

Nejvýraznějším zákrokem strážníků MP bylo zasahování spolu s Policií ČR při obnově veřejného pořádku na Václavském náměstí v nočních hodinách dne 26. 9., kdy došlo k poškození některých provozoven. I my jsme měli zraněného strážníka dlažební kostkou, avšak nebylo tak vážné jako u některých policistů PČR.

Byla to zkušenost, již mohou využít?

Pro strážníky MP to byla nejen neocenitelná zkušenost, ale v rámci Městské policie hl. m. Prahy a Magistrátu hl. m. Prahy vystala nutnost dovybavit strážníky některými ochrannými pomůckami, které sice měli při MMF již k dispozici, ale ne v dostatečné míře.

Vraťme se do malých pražských rozměrů. Co je nového ve služebně MP v Hroznové ulici?

Myslím, že nejpodstatnější změnou od 1.11. je nový velitel služebny MP na Malé Straně a Hradčanech. Velitelem se stal Bohumil Hendrych, který bude mít za úkol systémově změnit některé činnosti strážníků tak, aby se dosáhlo většího efektu při zajišťování veřejného pořádku, zejména dopravy v klidu (parkování). Systémovou změnou se rozumí zejména osobní odpovědnost všech strážníků za splnění zadaných úkolů, což v minulosti chybělo.

Nový velitel má dostatek zkušeností i z práce v Policii ČR a dovede si u podřízených zjednat patřičný respekt.

Bývalá velitelka odešla od MP z rodinných důvodů.

Setkala jsem se s výhradami občanů vůči jednání strážníků MP v Hroznové ulici; konkrétně s tím, že jednájí s lidmi mezi dveřmi přes mříže. To je nějaký předpis?

Vysloveně o předpisu hovořit nemůžeme, vše se však řídí obecnými pravidly slušnosti a uvědomění si, pro koho strážníci MP pracují. Na prvním místě stojí vždy občan se svými starostmi a oprávněnými zájmy. Strážník je tu od toho, aby s občany jejich problémy projednal, a to přímo souvisí se stížnostmi občanů, kterým připadá nedůstojné, aby při jednání se strážníkem MP stáli napůl na chodníku za vstupní mříží do služebny a řešili své problémy takřka veřejně. Povinností strážníka je umožnit občanovi vstup do místnosti, slušně mu nabídnout, aby se posadil a své starosti sdělil strážníkovi.

Je samozřejmě také na strážnících zachovávat určitá bezpečnostní kritéria při vstupu osob do prostor služebny. Ta však musí řešit jen v konkrétních případech, kdy je toho zapotřebí.

S tím souvisí i má další otázka. Je strážník MP povinen psát zápis o podání občana?

Jde-li o podání, jehož řešení je v kompetenci MP, je strážník povinen tento zápis provést. Nemusí to však být formou, jakou si občan představuje - sepsání protokolu. Běžně k tomuto účelu slouží kniha událostí, kam se tyto záznamy nebo podání zapisují. Z těchto záznamů se pak vychází při provádění dalších opatření. Určitou formou zaprotokolovaného záznamu je pak podání vysvětlení k nějakému protiprávnímu jednání. V takovém případě musí být občan před samotným podáním vysvětlení řádně poučen a po sepsání záznamu má právo vyžadovat kopii zápisu.

K častým problémům však dochází v případech, kdy občan přichází do služebny MP oznámit skutečnost, která je ve výhradní kompetenci Policie ČR. Tehdy je odkázán na místě příslušný útvar policie, což je v případě Malé Strany a Hradčan služebna PČR ve Vlašské ulici.

Proč má MP v Hroznové ulici vyhrazená místa k parkování, když stabilně stojí auta před služebnou?

Problém parkování služebních vozidel před služebnou MP je zejména časté poškození těchto vozidel, pokud byla zaparkována v Hroznové ulici. Vozidla MP by však před služebnou měla stát v krátkých časových intervalech.

Děkuji za rozhovor.

-ips-

Sousedské setkání ve Vojankách

Přes urputnou snahu nastupujícího října zkažit pořadatelům radost, ožily Vojanky v úterý 3. října otužilými Malostráňáky. Od 16 hodin pro ně pan Pavliš spolu se Sdružením občanů a přátel Malé Strany a Hradčan chystal v udrně klobásy a chladil pivo. Aby byla nálada dokonalá, vyhrával Pepa Čechil na harmoniku.

Na zcela neformální kus řeči přišli z "radnice" zástupci starosty RNDr. Jana Příhodová, Ing. Karel Loucký a Ing. Pavel Vlach a zastupitel Michael Gregor. Troufnu si tvrdit, že se mezi námi nenudili. Ve jménu Malé Strany a Hradčan jsme jim dělali díru

do hlavy, to je sice pravda, ale jen trošinku. Přesto doufám, že pozvání na další setkání neodmítnou.

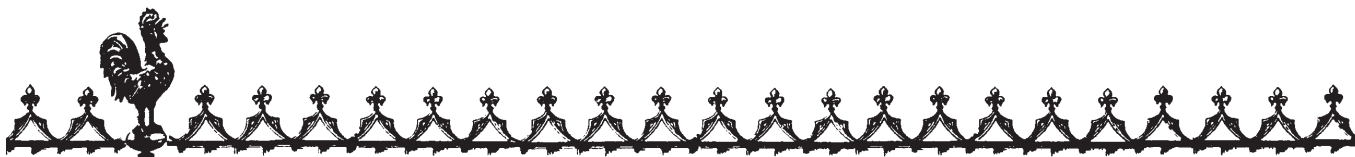
Děk za laskavou péči patří především **Jindřichu Pavlišovi a jeho zaměstnancům**, na jejichž bedra byla naložena starost o obsluhu došlých otužilců, a **Pepovi Čechilovi**, který hrál, až uši přecházely. Děk za finanční příspěvek **Městské části Praha 1**.

Empirismus je nejlepší učitel, proto navrhuji panu Pavlišovi i představenstvu Sdružení zvážit případnou změnu ročního období pro uspořádání třetího ročníku **Malostranského drbání**.

-ips-

foto: Petr Cílek

Zprávy z Hradčan

Písemné podávání zpráv o životě na Hradčanech je dost fuška. Kdyby se toho v budoucnu chtěl ujmout někdo jiný z Hradčan, bylo by to příjemné nejen pro mne, ale i pro čtenáře. Moje vidění může být pouze z jednoho úhlu.

Zabarikádaná vrata

Začnu tím co v současné době zarazilo asi nejen mne, ale každého, kdo prochází kolem *Lorety* a *Černínského paláce*. Jsou to zabarikádaná vrata, kterými bylo posledních deset let vidět do krásné zahrady. V době porevoluční byly odstraněny plechy, které průhled do zahrady znemožňovaly. Nyní se tam vrátily, jako v době totality. Jestli kvůli radovánkám MMF v zahradě, tak by snad už bednění mohlo zmizet. Jenže je tam pořád, takže příčina bude pravděpodobně někde jinde.

Smrdí a sype a sype

V létě jsem se dočetla v Listech Prahy 1, o šetření MČ Prahy I na zimním úklidu ulic, které není potřeba při sněžení uklízet. Považuji to za praktické. Opět jsem v seznamu nenalezla *Nový svět* i když se několik let snažíme vysvětlit, že tuto ulici opravdu není nutné v zimě zasypávat tunami písku, které na jaře zase musí někdo smést a odvézt. Naše snažení připomíná pohádku o kohoutkovi a slepičce. Začali jsme u firmy Komwag, kde nám sdělili, že to není v jejich moci, ale v moci TSK. Tam nám sdělili, že to též není v jejich moci, ale MČ Prahy 1 - odboru dopravy a odtud jsme šli za panem starostou v jehož moci to je. Po našem rozhovoru jsme si mysleli, že pochopil zbytečnost takového činění, ale s první jinovatkou následující sezóny (té loňské) opět přifrčela smrdutá multikára a vše začalo nanovo. Začne-li padat sníh, multikára projede ulicí i desetkrát za den, smrdí a sype a sype. Písek auta zajezdí do sněhu, jako kdyby tam nikdy nebyl. Objeví se, až když sníh roztaje a ulice pak připomínají pískoviště. Ať je posypaná nebo ne, zasněženou *Černínskou* stejně nikdo nikdy nevyjede a jezdí se pak přes *Nový svět* oběma směry. Celá léta to nevadilo, sníh se rozchodil, rozjezdil a roztál. Ulice byly čistší a bezpečnější než při současném sypaní. Nemusí-li se uklízet *Nosticova*, která je počtem obyvatel souměřitelná s *Novým světem* i *Černínskou* dohromady, snad by to přežily i uvedené ulice a ještě by se šetřilo. Účinný by úklid byl tehdy, kdyby se sníh z ulic zametl a zametené ulice se posypaly. Ale zametat sníh z ulic by snad od *našeho* muže z Komwagu ani nikdo nemohl chtít a strojově to při hrbolosti dlažby nejde. Nějak jsme ztratili sílu to celé absolvovat znovu. Pokud si pan

starosta přečte tento text, moc a moc ho prosíme, aby přidal do seznamu i *Černínskou* a *Nový svět*.

Schody a drogerie

Stejný případ je oprava schodů vedoucích od parčíku u *Štřešovické vozovny* na *Nový svět*. Schody jsou v havarijním stavu několik let. Víc než rok píšeme žádosti o jejich opravu. Poprvé nám sdělili z Obvodního úřadu, že schody nepatří jim, ale Magistrátu hl.m.Prahy, od tohoto úřadu jsme byli vyrozuměni, že byly v červnu předány do správy MČ Praha 1. Během dopisování si s úřady si tu několik lidí natlouklo, naposledy paní, která se kochala výhledem na Hradčany a než se nadála, ležela pod schody. A kolik cizinců asi odjede pomlácených a my o nich ani nevíme? Než si úřady vyjasní kompetence, tak se na schodech někdo zraní opravdu vážně. Potom snad budou konečně opraveny.

Co nás všechny potěšilo je, že v jednom soukromém domě *Na Pohořelci* otevřel drogerii místní lékárník. Snaží se občanům Hradčan vyjít vstříc a je opakem provozovatele "takydrogerie" v *Loretánské 3*. Tam drogistka a papírník usoudil, že se nechová dost tržně, a že je lepší prodávat doutníky, zmrzlinu, pohledy, filmy a turistické průvodce. Pokud chcete třeba obyčejné mýdlo či dárkový papír, je jeho reakce tak hrozná, že se zastydíte, jak jste si mohli dovolit chtít v drogerii mýdlo. Namítnete-li, že v drogerii by se mýdlo mělo prodávat, jste vyprovoceni slovy, že každý se živí jak umí, a že drogerii ruší, protože to nikdo nekupuje. Babičky zde bydlící cestovaly pro mýdlo raději do Břevnova nebo dolů na Malou Stranu, než do vedlejšího domu. Nyní mohou pro drogerii i pro potravu pro domácí miláčky na *Pohořelec*. Paní v bistru v *Loretánské 13* se chová k tuzemcům stejně nevládně, ale našťástí již zřejmě nepotřebuje pracovat, má tam personál, který je příjemnější. Ale vyjde to na stejno, protože kávu za 50,- Kč a ještě k tomu odporné kvality, tam stejně nikdo z místních víckrát než jednou nevyпьje. Smutné je, že oba *nefungující* obchody jsou v obecním domě. Pořád těm na Malé Straně závidíme to málo, co tam mají, včetně hospůdek, ve kterých se mohou dokonce i najíst. Pokud někdo z Malé Strany zavítá v poledne na Hradčany, potká bloumající úředníky a řemeslníky, kteří zde

pracují a rádi by někde pojedli. Nakonec skončí u chlebičků v jednom ze dvou obchodů.

Chátrající dům Marty Chadimové

Horký brambor, dům na *Loretánském náměstí*, o který bojuje Marta Chadimová, je pořád horký. Paní Chadimová a její zaměstnanci, či kdo to je, vyhrožují obyvatelům, dům chátrá a chátrá, konec soudního sporu je v nedohlednu. Někomu spadne na hlavu kus stropu, občas někdo vymění zámky u sklepa a nepředá nové klíče. Takových drobností, které obyvatelům domu ztrpčují život je víc a víc. Paní Chadimová vždy před soudem onemocní, potom se zase uzdraví. Bytové družstvo jsme v té dávné době zakládali společně s bytovým družstvem *Černínská jízďárna* a o výpis z katastru nemovitostí jsme žádali společně. Proto víme, že v té době jak našemu družstvu, tak družstvu *Černínská jízďárna* nestál v cestě žádný problém, který by bránil založení družstva. Zřejmě mělo naše bytové družstvo štěstí, že dům ve kterém bydlíme, nebyl lukrativní, protože jinak by se mohlo stát, že by se z domu od roku 1922 státního najednou stal dům, který měl majitele. Tento nevyjasněný hradčanský dům je nikoho a je to na něm vidět. Nikoho je ale jenom bytová část, vinárna *U Lorety* vesele prosperuje a majitelce - nemajitelce určitě vynáší. Část obyvatel zmíněného domu je hluboce nešťastná, část se snaží majitelce vycházet vstříc, protože žijí v domnění, že pokud jí dům připadne, tak je tam nechá bydlet dál za stejný nájem. Ostatní na Hradčanech si už na chátrající dům zvykli. Strach z vlivných přátel paní Chadimové určitě není na místě. Spíš je na místě strach z toho, že i z dalšího domu na Hradčanech budou vystěhováni nájemníci a *Loretánské náměstí* zmrtní ještě víc, než dosud. Marta Chadimová má přítom v nájmu nebytový prostor v obecním domě *Na Pohořelci*, který již celá léta nevyužívá a mohla by v něm být tolik potřebná čistírna nebo opravná bot.

Ztracená fena

Jsem pesimistka, která už vidí jenom to špatné? Ne, musím napsat o jedné radostné události. Téměř šest týdnů se po Hradčanech toulala fena. Měla neuvěřitelný rádius, od Letné až po Památník písemnictví. Spousta lidí ji viděla, ale raději *neviděla*. Také bylo hodně těch, kteří se jí snažili chytit nebo nakrmit. Ta malá potvůrka ale byla strašně chytrá a trvalo to právě těch šest týdnů, než se to povedlo. Nyní se jí snad daří lépe v psím útulku v Tróji.

Jana Titlbachová

Chybíte nám, paní Brdlíková!

Potravinny na Kampě změnily majitele. Měla jsem první nákup štěstí na prodavačku, která mi hned mezi dveřmi ozřejmila, že jí mohu vlézt na záda i s celou Malou Stranou a přídruženými obcemi. Podle cen a sortimentu zboží soudím, že téhož názoru je i majitel prodejny, ovšem tentýž přístup mají po pár týdnech i mnozí místní. Škoda toho domácího prostředí a sousedského popovídání, které provozovala paní Brdlíková.

V kostele u sv. Tomáše jsou v pondělí a ve středu odpoledne kroužky pro děti - počítače, angličtina a další. Kolik je volných míst nevíme, ale že je to skrz naskrz bezvadné, to je jistá věc.

Sláva, sláva, sláva, knihkupectví ve Vysokém domě opět funguje!

Rádi bychom znali názor obyvatel domu, v němž byl od dáven dávna **průchod z Prokopské do Mostecké ulice**, na jeho uzavření. Každý určitě chápe, že v nočních hodinách se tam dělo ledacos, ale nebylo by možné, aby byl nájemníky domu průchod tolerován během dne?

Furt se krade! Kradlo se, krade se a krást se bude. **V noci z 2. na 3. 12. byl vykraden parčík v Besední ulici.** Zloději vyryli nešťápně vysazené keře a stromky a na jejich místa vetkli větve.

Janu Švankmajerovi byl před dvěma měsíci za kuriózních okolností ukraden třímetrový hliníkový žebřík. Docela by nás zajímalo, kdo po něm dnes šplhá. Známe spousty daleko vhodnějších osob, které by si zasloužily, aby nám byly ukradeny vůbec, mezi ně ale Jan Švankmajer rozhodně nepatří!

Dne 4. 12. 2000 proběhla v Obecní galerii Beseda **1. Vánoční aukce** výběru děl mnoha autorů - malby, kresby, grafiky, fotografie a drobné plastiky, ze které bude převážná část výtěžku věnována Konzervatoři a Ladičské škole Jana Deyla. Přes počáteční rozpaky proběhala aukce úspěšně. Podrobnější zprávu přineseme po uzavření celé akce.

Nástin koncepce zklidnění dopravy v Městské části Praha 1

V červenci 2000 vypracoval tehdejší zástupce starosty MČ Praha 1 *Vladimír Koronthály* koncepci, jak postupovat při zklidnění dopravy v centru Prahy. Koncepci projednala v listopadu Obvodní Rada MČ Praha 1 a se započítáním realizace se počítá v roce 2001.

Stávající dopravní situace v centru Prahy je neúnosná. Zdejší pozemní komunikace jsou denně přeplněny. Porovnáním počtu vydaných karet "D" a Evroparku s počtem vozidel, která denně centrem projíždějí, vychází, že zdrojem dopravních zácp rozhodně nejsou vozidla občanů MČ Praha 1. Komunikace jsou denně přeplněny vozidly zásobování, taxi, vozy, jejichž cílem v centru je zaměstnání, nákup, zábava či dočasné ubytování. K nim je třeba přičíst vozy, které tudy jen projíždějí, protože je to kratší. Každodenní dopady na život občanů MČ Praha 1 netřeba rozebírat, všichni je dobře známe. Ani pěší návštěvníci nejsou z nekonečných front na přechodech nadšeni, o dopadu na životní prostředí nemluvě.

Je možné najít taková opatření, která omezí průjezdy obytnými a smíšenými částmi historického centra? Opatření, která současně nebudou na obtíž občanům, kteří zde bydlí? Nejde jen o to vytlačit dopravu za hranice MČ Praha 1 a přenést tak dopravní zácpy na území okolních městských částí. Správné bude takové řešení, které *znesnadní* nebo *znevýhodní* vjezd nebo *průjezd centrem* Prahy, případně bude jiným způsobem motivovat návštěvníky aby použili městskou hromadnou dopravu.

V koncepci se proto navrhuje vytipovat v centru ty komunikace, které musí i nadále zůstat plně průjezdné. Takové, bez kterých by se doprava v Praze mohla zhroutit, protože

neexistují objezdové trasy. Plně průjezdné musí zůstat také komunikace pro příjezd k nemocnicím, významným vládním, zastupitelským a bankovním objektům, příjezdy k veřejným garážím. Navrhuje se všechny ostatní ulice pro průjezd **uzavřít**.

Dopravní režim v uzavřených ulicích

Uzavřené ulice vytvoří jakési oblasti oddělené od sebe volně průjezdnými komunikacemi. Koncepce předpokládá uvnitř uzavřených oblastí režim zákazu vjezdu všech vozidel s výjimkou dopravní obsluhy a bezmotorových vozidel. Ve vybraných ulicích lze zavést i režim *obytné ulice* nebo i pěší zóny. Vjezd pro zásobování bude omezen na dobu od 20 hodin do 9 - 10 hodin. V oblasti zón omezeného stání bude vhodné vytipovat místa určená v této době pro zásobování. Držitelé parkovacího oprávnění budou považováni za dopravní obsluhu. V uzavřených oblastech či ulicích bude vhodné omezit rychlost na 40 km/h. Koncepce počítá se zachováním stávajícího režimu zóny placeného stání a zóny omezení vjezdu vozidel nad 3,5 t a autobusů.

Koncepce vyjmenovává několik možností, jak uzavření ulic realizovat. První, nejjednodušší, je uzavřené oblasti vyznačit *dopravními značkami*. Jeho nedostatkem jsou omezené legislativní možnosti policie vymáhat takové dopravní opatření. Druhou možností je doplnit dopravní značení *zábranami nebo překážkami*. Doporučuje se realizovat pevné stavební překážky, které umělo nerovností znesnadní průjezd. Nejvíce se osvědčilo řešení použité v Dlouhé ulici, tedy zvýšení ulice na úroveň chodníku s tím, že na tento *chodník*

vozy najíždí po dvou schodech a stejným způsobem z něho sjíždí. Chodci při přecházení takové ulice nemusejí sestupovat z chodníku, vozy naopak musí při průjezdu takovým *přechodem* najíždět na chodník. Stavebně i opticky je správcem komunikace jasně řečeno, kdo má mít na přechodu přednost. Při těchto úpravách se bude pamatovat i na cyklisty a do schodů bude vestavěna šikmá nájezdová plocha pro jednostopá vozidla a invalidní vozíky. Legislativně i organizačně nejnáročnější současně však nejučinnější je třetí varianta, uzavřít vjezdy do jednotlivých ulic *výsuvnými sloupky*. Problémem je ale zaručit vjezd a tedy ovládnutí sloupek všem oprávněným uživatelům. Mohly by být použity například bezkontaktní snímače parkovacích karet spojené s centrálním počítačem, který by vyhodnotil oprávnění vozu k vjezdu do ulice. Aby takové karty mohli používat nejenom rezidenti, ale také vozy zásobování, stěhování, havárie, taxi, hoteloví hosté, policie, apod. muselo by jejich vydání být spojeno se zpoplacením vjezdu do uzavřené oblasti. Poplatek, vlastně jakési *mýtné*, by byl závislý na časovém a místním rozsahu karty. Návrh, který ale překračuje kompetence MČ Praha 1, může jít ještě dál, protože se přímo nabízí uvažovat o zpoplacení vjezdu do Pražské památkové rezervace vůbec.

Na realizaci prvních stavebních úprav navrhla OR MČ Praha 1 vyčlenit z rozpočtu na rok 2001 3 mil. Kč. Podle koncepce bude přednostně upraven dopravní režim na Starém Městě mezi Platněrskou a Národní třídou, oblast Petrského náměstí, Vojtěšská čtvrt a okolí Řeznické ulice.

-rt-

Zprávy z výstav OGB

OBECNÍ GALERIE BESEDA Chad Evans Wyatt
Dne 11. září 2000 byla v *Obecní galerii Beseda* zahájena výstava s názvem **Chad Evans Wyatt FOTOGRAFIE** s podtitulem **Portréty českých umělců 90. let**. Úvodní slovo pro-

foto: Petr Cílek

nesla PhDr. Věra Jirousová a promluvil též autor. Při zahájení před zcela naplněnou výstavní síní zahrálo Duo Radek Krامل a Petr Dvorský.

Na výstavě byly ke shlédnutí nevšední černobílé portréty významných uměleckých osobností ČR pořízené v 90. letech. Výstava byla začleněna do projektu **Praha 2000**. Na tuto výstavu finančně přispěli

Městská část Praha 1, Hlavní město Praha, Knauf Praha s.r.o. a Interpharma Praha a.s. Děkujeme za podporu!

Xénie Hoffmeisterová

V pondělí 23. října 2000 byla v OGB otevřena výstava s názvem **SITU-ACE - výběr z malířské figurální tvorby 90. let**. Jak již název napovídá, lze na ní spatřit výběr z obrazů, které autorka vytvořila za poslední desetiletí. Xénie Hoffmeisterová je výstavně činná již od roku 1987, kdy se zúčastnila výstavy v pražském Mánesu a posléze i uměleckých akcí Salón pořádaných na Výstavišti (tehdy PKOJF). Po převratu se však její výstavní aktivity silně rozrostly a takřka každoročně se s díly autorky setkáváme na několika výstavách po celé republice.

Na výstavu finančně přispěli **Městská část Praha 1, Hlavní město Praha, Knauf Praha s.r.o. a Graphic Design Club**. O pochoštění se postarala **Pivnice u Krále Brabantského**. Všem jmenovaným děkujeme za podporu.

P.C.

U sedmi Švábů

13. února 2001 to budou dva roky, co jsme otevřeli krčmu *U sedmi Švábů*. Kde jinde než na Malé Straně, kde je tolik malebných uliček a kouzelných zákoutí, která stále ještě připomínají starou Prahu, otevřít středověkou hospodu? Ve sklepení barokního domu na *Jánském vršku 14* jsme pro naše představy našli zázemí.

První rok byl soubojem představ s realitou. Nevýhodou bylo, že nikdo z nás dosud nepracoval v pohostinství. Bylo to těžké, a ten boj trvá dodnes.

Chceme obnovit smysl slova pohostinnost. Host se má dobře najíst, napít, nebýt okraden, a zároveň má mít možnost se pobavit, potkat staré i nové známé, najít pohodu, uvolnění. O to se snažíme v naší krčmě, nejen pro návštěvníky Prahy, ale i pro sousedy. Znovu se učíme ctít staré tradice. Byl u nás rej čarodějnic, staročeské posvícení, degustace moravských vín, sousedské posezení

a křtění knihy o Praze Vrátí Ebra a Ivana Svatoše. Pro děti radovánky na Den dětí nebo karneval čarodějnic na Halloween.

Navíc, o pár schodů níže, v historickém domě *U osla v kolébce*, nám bylo nabídnuto znovuootevřít hospůdku *U Magistra Kellyho*. Neodolali jsme, už kvůli možnosti příjemného posezení na dvorku. Už pár měsíců se zde schází více a více místních, kteří objevili příjemné posezení i ceny.

Plánujeme 13. února oslavu našich narozenin i další akce jako masopust, Velikonoce či čarodějnice. Každý první čtvrtek v měsíci uvádíme nový program *Magistr Kelly a hvězdné decibely*. Bude o zajímavých osobnostech Malé Strany, zazní hity 60 let. Večer bude moderován Jakubem Jakoubkem, který přivede hosta.

Do dalšího tisíciletí přejeme našim hostům i Malostranákům hodně světla a tepla v jejich životech.

Vaši Sedmišvábští

Diabetes - Cukrovka

Minule jsme hovořili o dnes již nesmírně závažném onemocnění, a to o obezitě a jejích komplikacích. Jednou z velmi vážných komplikací obezity je cukrovka - diabetes. Počet lidí, kteří touto chorobou trpí stále vzrůstá s úměrně vzrůstajícím počtem obézních. Počítá se, že jich je asi 5 - 8% z celé populace. Mezi první příznaky cukrovky patří nehasitelná žízeň a vylučování enormního množství moči.

Zjednodušeně řečeno jsou dva typy cukrovky. První typ, který se týká dětí a mladých lidí, vždy vyžaduje léčbu inzulínem. Slinivka, která je zodpovědná za výrobu inzulínu, který reguluje metabolismus cukru, jej vyrábí málo nebo vůbec ne. Druhý typ je cukrovka, která vzniká obvykle po čtyřicítce, nejvíce však mezi 45 - 65 lety a není charakterizována tak tragickým nedostatkem inzulínu. Proto nemocným není zapotřebí podávat inzulín přímo, ale daří se jí zvládnout dietou, popřípadě tabletami a zvýšenou pohybovou aktivitou zejména u obézních lidí.

Je zajímavé, že inzulín jako klíč k celému problému cukrovky byl objeven teprve v roce 1920 a jeho objevení bylo oceněno Nobelovou cenou.

Většina zdravých lidí nepovažuje cukrovku za příliš velký problém. Domnívá se, že to znamená nejíst nic sladkého nebo užívat tablety, v horším případě si píchnout inzulín. Diabetici ale moc dobře vědí, jaké životní komplikace tato nemoc přináší. Ke všem všedním životním starostem mají navíc úkol držet cukrovku pod kontrolou a přispůsobit tomu styl života. Pokud u diabetiků není držena hladina cukru v mezích normy, dochází k poškození cév a dalším komplikacím. Cévy mohou být u diabetika poškozeny všude - v mozku, srdci, očích, lýtkách, ledvinách. Proto se diabetes řadí k sedmi hlavním příčinám smrti.

Na závěr je třeba opět zdůraznit význam prevence, zejména prevence obezity, vyžadující zdravý a moderní životní styl.

MUDr. Blanka Rajnochová

OBEZITOLOGICKÁ PORADNA

MUDr. BLANKA RAJNOCHOVÁ

Hrozenová 2 - Kampa
118 00 Praha 1

úterý 13,00 - 16,00 hod
tel: 57 53 14 47